

ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОГО НАВЧАННЯ

Красовська Є.В., к.т.н., викладач

Відокремлений структурний підрозділ «Фаховий коледж інженерії та управління НАУ», м.Київ

Інформаційне суспільство, мультимедіа — ці терміни все частіше зустрічаються в повсякденному житті. Світ засобів масової інформації (ЗМІ) стає дедалі ширшим. Щодня надходять пропозиції про «розумну» техніку, про послуги з комп'ютерним управлінням. Комп'ютерні технології стали невід'ємною частиною кожного життя, в якій би формі вони не з'являлися.

Через світову кризу, викликану *Covid-19*, останнім часом цифрова інформація отримала величезний імпульс – в центрі уваги опинилася остання інформація в прямому ефірі з Інтернету, домашній офіс з відео-інструментами і, що не менш важливо, цифрове навчання і викладання. Але, на жаль, також мають місце підроблені новини та конспірологічні теорії, поширення в Інтернеті на тлі кризи. Отже, абсолютно ясно означає, що в даний час інформаційна грамотність є більш важливою, ніж будь-коли.

Що таке медіаграмотність? У сфері освіти медіакомпетентність насамперед розуміється як здатність діяти. Акцент робиться не на середовищі, а на реальному процесі навчання. Важливість ЗМІ полягає в тому, що конкретно вони передають в освіту. Завдання фахівця — грамотно використовувати засоби розміщення.

Медіаграмотність включає в себе цілий ряд навичок:

- знання медіа, розуміння медіа-контенту;
- критичний підхід до змісту;
- спілкування через ЗМІ і взаємодія в соціальних мережах;
- використання пропозицій ЗМІ в своїх цілях;
- використання медіа як інструменту для створення власних продуктів.

Практична медіаграмотність — важливий ключовий навик в сучасному світі. Таким чином, це частина освітньої програми, в тому числі з урахуванням цифрових медіа. Медіа і мовна освіта йдуть рука об руку. Має сенс інтегрувати цифрові медіа в своє повсякденне життя. Таким чином, це дозволить створити простір, в якому можна буде ознайомитися з безліччю творчих і освітніх цілей.

Медіа та їх контент дають можливість висловитися, є засобом дизайну і освіти. Медіаосвіта включає в себе всі види діяльності, спрямовані на те, щоб вчитися критично, грамотно і творчо використовувати ЗМІ.

Навчання за допомогою ЗМІ пропонує безліч застосувань:

- як засіб вираження і дизайну для вражень та ідей;
- як засіб розваги, дослідження та інформації;
- для презентації процесів і результатів.

Але як змінюється наша система освіти в результаті більшої інтеграції цифрових медіа в навчання:

1. Студенти допомагають формувати інтерактивні заняття. Мобільні пристрої, такі як планшети та смартфони, стали вірними супутниками. В результаті багато студентів більше зацікавлені у використанні цих пристроїв під час навчання. Різноманітність інтерактивних інструментів і додатків в поєднанні з попередніми цифровими знаннями більшості студентів сприяє інтерактивності під час занять.

Особливо мотивує те, що вже не тільки викладач передає знання, але також й те, що студенти можуть вносити свій вклад і представляти контент. Навчальні заняття можна адаптувати до повсякденного життя і зробити цікавими за допомогою практичних вправ. Цифрові пристрої надають можливість проводити заняття в сучасному стилі, проводити спільні відеоконференції.

2. Цифрова інтеграція. Інтеграція цифрових носіїв спрощує індивідуальну підтримку студентів для викладачів під час занять. Деякі можливості навчання, такі як програми вправ і тестування, також кращі, особливо для недостатньо успішних студентів, щоб вони могли повторити навички, які вони вже вивчили, і отримати зворотний зв'язок. Успішність окремих студентів можна відстежувати за допомогою керуючих додатків, і викладачі отримують відгуки по окремих рівнях навчання. Використовуючи цифрові медіа, вони можуть краще адаптуватися до проблем і діяти відповідно.

3. Доступ до навчальних матеріалів незалежно від часу і місця. Мобільні пристрої пропонують можливість гнучкого навчання і викладання. За допомогою мобільних пристроїв доступ до контенту можна отримати під час дистанційних занять — це можливо завдяки просторово і тимчасово незалежним структурам. Мобільні пристрої дозволяють працювати в будь-який час доби. Гнучкість, незалежність і інтерактивність – цифрові

пристрої мають багато переваг.

4. Підвищення медіаграмотності. Необхідно навчитися використовувати ЗМІ відповідально і безпечно. Стає все більш важливим, щоб навчальний заклад розглядав себе як місце для навчання ключовим навичкам в практичних медіа. Щоб стати медіа-компетентними в своєму майбутньому, студенти вчать, наприклад, відрізняти «фейкові новини» від авторитетних джерел.

5. Редаговані навчальні матеріали. Цифрові носії мають явну перевагу в тому, що в порівнянні з аналоговими книгами і робочими таблицями, їх можна швидко оновлювати або додавати, або змінювати контент. Багато різних платформ пропонують можливість завантаження матеріалів та їх зміни за потреби. Їх можна підготувати, заощадивши час, і відправити на всі цифрові пристрої студентів. Ця опція також дозволяє доповнювати або оновлювати існуючий аналоговий контент.

Знання — це основа в цифровому суспільстві і передумова для позитивного майбутнього. Інвестиції в цифрову освіту поліпшують розуміння інноваційних технологій, аналітичні навички та інформаційну грамотність. Ця мета виходить за рамки розширення науково-технічних компетенцій. У навчальному закладі також необхідно навчитися критичного поводження з технологіями і даними.

Цифрові технології та медіа відкривають великі можливості — вони роблять знання доступними для всіх і в той же час змінюють спосіб навчання студентів і передачі знань викладачами. Створюються індивідуалізовані навчальні матеріали та гнучкі форми навчання. Це приносить користь індивідуальному та орієнтованому на результат просуванню талантів. Роль викладача при цьому також змінюється — він перетворюється з посередника знань в колегу по навчанню.

Список використаних джерел

1. Биков В.Ю. Упровадження інформаційно-комунікаційних технологій в освіті – імператив її модернізації / В. Биков. // Національна доповідь розвитку освіти України, 2011. – С. 118-124.
2. Соколовська Т. П. Електронні засоби навчання: позитивні й негативні фактори використання їх у навчанні / Соколовська Т. П. // Проблеми сучасного підручника : зб. наук. праць. – Вип. 10. – К. : Ін-т педагогіки НАПН України, 2010. – С. 120–124.
3. Гаврілова Л., Топольник Я. Цифрова культура, цифрова грамотність, цифрова компетентність як сучасні освітні феномени. Інформаційні технології та засоби навчання; наук. фах. вид. України. 2017. (№5). С. 1 – 14.
4. Осадчий В. В. Сучасні реалії і тенденції розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в освіті / В. В. Осадчий // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2015. Т. 48. – № 4. – С. 47–57.
5. Тихонова Т. В. Інформаційно-комунікаційні технології професійної діяльності педагога: сутність поняття / Т. В. Тихонова // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського. – 2011. Вип. 1.33. – С. 101–104.